

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5557/2019
08.10.2020.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирко Караклајић, адвокат из ..., против туженог „Билбија“ ДОО из Крагујевца, кога заступа пуномоћник Александар Бусарац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 981/17 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 981/17 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 981/17 од 20.06.2019. године преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 7342/16 од 20.01.2017. године тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга за превоз робе исплати износ од 900 евра и за трошкове дневница износ од 625 евра са законском затезном каматом од 07.02.2014 године до исплате све у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС и накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 142.532,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено, изјавио ревизију због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП (СГРС 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе јер се ревизијом ни не указује на постојање различите судске праксе. Суштином ревизијских навода оспорава се правна квалификација спора као спора поводом облигационо правног, уместо по становишту ревидента, радно правног односа, од чега зависи надлежност судова и дозвољеност ревизије. Правна квалификација спора зависи од чињенице из ког односа је проистекло потраживање тужиоца према туженом, а у конкретном случају је утврђено да је то уговор о делу из члана 600. ЗОО јер тужилац није био запослен код туженог.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке.

Тужба је у предметном спору поднета 07.02.2014. године. Вредност предмета спора је износ од 1.525 евра. Ради се о спору мале вредности из одредбе члана 368. ЗПП па ревизија није дозвољена по одредби члана 479. став 6. ЗПП. Без утицаја је што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП не примењује у споровима мале вредности у којима ревизија није дозвољена због природе спора.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија,
др Драгиша Б.Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић